

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců JUDr. Evy Pechové a Mgr. Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **Rugby Club Tatra Smíchov, z. s., IČO 49629018**
sídlem Štefánikova 1/65, Praha
zastoupen advokátem JUDr. Danielem Vidunou, LL.M.,
sídlem Palackého 715/15, Praha 1

proti
žalovanému: **Národní sportovní agentura**
sídlem Českomoravská 15, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 20. 12. 2019,
č. j. MSMT – 38643/2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný jako příslušný správní orgán dle § 14 odst. 2 a § 14 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla) ve znění rozhodném (dále jen „rozpočtová pravidla“), zamítl žalobcovu žádost o poskytnutí dotace přijatou dne 30. 10. 2018 a evidovanou pod č. SPORT-2B-5117/2019 (dále též „žádost o poskytnutí dotace“) v rámci Výzvy MÚJ KLUB 2019 (dále též „Výzva“).
3. Žalovaný žalobou napadené rozhodnutí odůvodnil následovně. Žalovaný shledal, že žádost o poskytnutí dotace splnila podmínky formálního hodnocení dle čl. 11.2. Výzvy. Zároveň konstatoval, že mu je z úřední činnosti známo, že žalobci byla v předchozím kalendářním roce přiznána dotace na základě rozhodnutí 502018 2B 0749 žalovaného, tudíž žalobce měl povinnost splnit obecnou zásadu dle odst. 6.7 Výzvy, v níž se stanoví, že podmínkou poskytnutí dotace na příslušný rozpočtový rok je, že žadatel správně, včas a úplně vyúčtuje dotaci poskytnutou v předchozím roce; provede se žalovaným finanční vypořádání dle § 14 odst. 9 rozpočtových pravidel a vrátí do státního rozpočtu finanční prostředky, které nebyly vyčerpány, nebo které má povinnost odvést. Žalovaný však zjistil, že žalobce nedodal finanční vypořádání ve lhůtě a způsobem stanoveným vyhláškou č. 367/2015 Sb., o zásadách a lhůtách finančního vypořádání vztahů se státním rozpočtem, státními finančními aktivy a Národním fondem ve znění rozhodném (dále též „vyhláška“). Proto žalovaný dospěl k závěru, že žalobce nesplnil podmínku pro poskytnutí dotace dle odst. 6.7 Výzvy, tudíž žádosti žalobce nelze vyhovět. Připustil, že žalobce žádal o zmírnění tvrdosti právních předpisů z důvodu nedodržení termínu odevzdání vyúčtování dotace roku 2018. Současně však poukázal na to, že žalobce nesporně, že povinnosti stanovené Výzvou nesplnil, naopak ve vyjádření potvrdil, že vyúčtování bylo doručeno žalovanému se 6 denním zpožděním.
4. V průběhu soudního řízení došlo k situaci, kdy byla zákonem č. 178/2019 Sb., kterým byl novelizován zákon č. 115/2001 Sb. o podpoře sportu, zřízena Národní sportovní agentura, jako ústřední správní úřad ve věcech podpory sportu, turistiky a sportovní reprezentace státu (viz § 3 a násl. zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění účinném od 31. 7. 2019). Dle § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) se žalovaným stal správní orgán, na který s účinností ke dni 1. 1. 2021 přešla působnost správního orgánu, který v dané věci rozhodl v posledním stupni. Ustanovení § 69 s. ř. s. tak upravuje specifický případ procesního nástupnictví *ex lege*, odlišný od úpravy obsažené v § 107 a § 107a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. Při přechodu působnosti v důsledku změny zákona proto soud musí jednat se správním orgánem, na který přešla působnost, jímž v dané věci je Národní sportovní agentura. Soud tak postupoval v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2021, č. j. 2 Afs 46/2020 – 50 (viz body 11. až 13 citovaného rozsudku) a v řízení nadále pokračoval s Národní sportovní agenturou na straně žalovaného.

II.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného, repliky žalobce, ústní jednání

5. Žalobce v žalobě v obecné rovině předeslal, že žalobou napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť žalovaný v posuzovaném dotačním řízení od samého počátku postupoval v rozporu s právními předpisy, se základními zásadami správního řízení, zcela překračoval a zneužíval meze správního uvážení přípustné v demokratickém právním státě, což vše vyústilo v rozhodnutí, které je v naprostém rozporu s právními předpisy a se základními zásadami ovládajícími správní řízení a zásadami řízení o poskytnutí dotace. Žalobce s poukazem na závěry vyslovené v rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, čj. 9 Ads 83/2014 - 46, konstatoval, že v řízení od počátku naprosto absentovaly principy zákonného a transparentního dotačního procesu.
6. Žalobce pod *prvním* žalobním bodem poukazoval na souvislost s dotačním řízením týkajícím se bezprostředně předcházejícího období, tedy dotačního neinvestičního programu státní podpory sportu na období roku 2018 MŮJ KLUB (dále jen „program Můj Klub 2018“). Upozornil, že povinnost předložit ve lhůtě do 15. 2. 2019 vyúčtování poskytnutých dotací a vypořádat vztahy se státním rozpočtem v souladu s Vyhláškou vyplývá z čl. 6.3 a čl. 6.4 vyhlášení programu Můj Klub 2018. Doplnil, že přílohou č. 3 rozhodnutí žalovaného v rámci programu Můj Klub 2018 (dále též „Rozhodnutí 2018“) byla i tabulka „Finanční vypořádání dotací a návratných finančních výpomocí poskytnutých příjemcům přímo ze státního rozpočtu“, jež byla ze strany žalovaného označena jako „povinná příloha vyúčtování“. V části B) Rozhodnutí 2018 bylo ze strany žalovaného explicitně stanoveno, že příjemce dotace je povinen zaslat žalovanému vyúčtování dotace do 15. 2. 2019, a to na předepsaných formulářích, které jsou přílohou č. 3 Rozhodnutí 2018. Žalobce doplnil, že: *„v případě, že tak příjemce dotace neučiní, je povinen zjednat nápravu ve lhůtě stanovené ze strany žalovaného. Pokud ke zjednání nápravy nedojde ve stanovené lhůtě, může být ze strany žalovaného stanoven odvod za nedodržení podmínek dotace až do výše 5% poskytnuté dotace“*. Z uvedeného žalobce dovodil, že: *„finanční vypořádání se státním rozpočtem bylo ze strany žalovaného zahrnuto do vyúčtování dotace, a to minimálně z hlediska postupů při jeho předkládání poskytovateli dotace, jelikož Rozhodnutí 2018 neobsahuje žádnou zvláštní úpravu týkající se přímo finančního vypořádání se státním rozpočtem, přičemž za nedodržení předložení finančního vypořádání ve stanovené lhůtě a na stanoveném formuláři byl ze strany žalovaného stanoven odvod ve výši max. 5% z poskytnuté dotace“*. Podle žalobce tímto žalovaný sám označil nepředložení vyúčtování, resp. finančního vypořádání se státním rozpočtem, za odstranitelnou chybu, kterou nadto vzhledem ke stanovené sankci (max. 5%) sám považuje za nevýznamnou.
7. Žalobce pak v této souvislosti dále namítal, že povinnost žalovaného vyzvat žalobce k předložení finančního vypořádání se státním rozpočtem v případě, že tak neučinil sám ve stanovené lhůtě (do 15. 2. 2019), vyplývá nejen přímo z části B) Rozhodnutí 2018, ale rovněž z ustanovení § 14f rozpočtových pravidel. Podle žalobce byly v daném případě kumulativně splněny všechny tři podmínky stanovené § 14f odst. 1 rozpočtových pravidel a žalovanému tedy vznikla povinnost vyzvat příjemce dotace k dodatečnému doložení finančního vypořádání se státním rozpočtem, přičemž pokud by bylo finanční vypořádání se státním rozpočtem předloženo žalovanému v dodatečně stanovené lhůtě, nemohlo podle žalobce dojít k porušení rozpočtové kázně. Tuto povinnost však žalovaný podle žalobce nesplnil.
8. Námitkami vznesenými pod *druhým* žalobním bodem žalobce s poukazem na čl. 6.7, čl. 14.1 a čl. 14.2 Výzvy připustil, že žalovaný stanovil v dotačním programu Můj Klub 2019

jako podmínku pro poskytnutí dotace správné, včasné a úplné vyúčtování dotace poskytnuté v rámci dotačního programu Můj Klub 2018, vč. provedení finančního vypořádání. Žalobce přitom namítl, že nebylo ze strany žalovaného ani žádným relevantním právním předpisem jasné definováno, co se rozumí správným, včasným a úplným vyúčtováním, vč. provedení finančního vypořádání [tj. zda do 15. 2. 2019 nebo i na základě výzvy žalovaného s přihlédnutím k § 14f odst. 1 rozpočtových pravidel, resp. § 10 odst. 1 písm. a) Vyhlášky]. V tomto ohledu Výzva podle žalobce nevymezuje dotační podmínky dostatečně jasné, přičemž tato nejasnost nemůže jít i dle rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu k tíži žalobce jako příjemce dotace, coby slabší strany veřejnoprávního vztahu.

9. Pod *třetím* žalobním bodem žalobce poukazoval na to, že žalovaný dle jeho přesvědčení porušil povinnost uloženou mu v § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel, když žalobce nevyzval k odstranění vad jeho Žádosti o poskytnutí dotace. Podle žalobce je nepochybné, že ke dni podání Žádosti o poskytnutí dotace nesplňoval podmínku správného, včasného a úplného vyúčtování dotace, vč. provedení finančního vypořádání, žádný z žadatelů, což ostatně ani nemohl, jelikož lhůta pro podání žádosti o dotaci v programu Můj Klub 2019 byla ze strany žalovaného stanovena do 31. 10. 2018 a lhůta pro vyúčtování dotace poskytnuté v programu Můj Klub 2018 byla stanovena do 15. 2. 2019. Za dané situace tak žalovanému podle žalobce nezbylo, než dodatečně zkoumat splnění podmínky stanovené v čl. 6.7 Výzvy, a to neprodleně po termínu předkládání vyúčtování a finančního vypořádání (15. 2. 2019), kdy mohl ještě sjednat nápravu ve smyslu § 10 odst. 1 písm. a) Vyhlášky.
10. V námitkách, jež soud pro jejich obsahovou souvislost sumarizoval pod *čtvrtým* žalobním bodem, žalobce namítal porušení principu ochrany legitimního očekávání a principu proporcionality.
11. Žalobce tvrdil, že mohl legitimně očekávat, že z jeho strany nedošlo k porušení žádné z povinností vyplývajících z jeho postavení příjemce dotace, a tedy v návaznosti na to mohl také usoudit, že splnil jak své povinnosti plynoucí z Rozhodnutí 2018, tak že splňuje podmínky stanovené Výzvou.
12. Žalobce současně považoval za nepřiměřené, aby byl za provinění spočívající v nepředložení formuláře vyloučen z dotačního procesu v následujícím kalendářním roce, pokud navíc údaje obsažené v tabulce finančního vypořádání byly obsaženy v jiných dokumentech předkládaných (a žalobcem předložených do 15. 2. 2019) v rámci vyúčtování a poskytovatel dotace (žalovaný) tedy měl dokonalý přehled o dotačních finančních prostředcích čerpaných ze strany žalobce. Dle žalobce jde v daném případě o ryze formální pochybení, které nemělo žádný význam z hlediska účelného vynaložení dotačních prostředků. I kdyby žalovaný neměl povinnost vyzývat žalobce k dodatečnému předložení finančního vypořádání se státním rozpočtem, muselo by být podle žalobce takové pochybení vyhodnoceno jako zcela marginální.
13. Pod *pátým* žalobním bodem pak žalobce tvrdil, že postup žalovaného byl rovněž v rozporu s ústavně zakotvenou zásadou enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí (čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) a se základní zásadou správního řízení, dle které správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla

svěřena [§ 2 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)].

14. Žalobce navrhl soudu, aby zrušil žalobou napadené rozhodnutí.
15. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 30. 4. 2020 předně považoval za klíčové, že požadavek na předložení vypořádání dotace se státním rozpočtem do 15. 2. 2019 vychází z právních předpisů. Žalovaný v této souvislosti poukázal na § 14 odst. 9 a § 75 rozpočtových pravidel a § 9 odst. 1 písm. a) Vyhlášky. Uvedl, že z nich plynoucí požadavek je zcela racionální, poněvadž dotace jsou poskytovány z veřejných prostředků, a je ve veřejném zájmu, aby nebyla další dotace poskytnuta subjektu, který řádně a včas neprovedl finanční vypořádání dotace poskytnuté mu dříve. Doplnil, že žalovaný uvedený požadavek zahrnul do podmínek Výzvy v souladu s částí druhou bodem 22. písm. f) Zásad vlády o poskytování dotací ze státního rozpočtu České republiky nestátním neziskovým organizacím ústředními orgány státní správy, schválených usnesením vlády ze dne 1. 2. 2010 č. 92 (dále jen „Zásady vlády“).
16. K námitkám vzneseným pod *prvním* žalobním bodem žalovaný uvedl, že žalobce ve své argumentaci směřuje porušení dotačních podmínek (zjištěných v rámci kontrolní činnosti poté, co byly splněny podmínky pro poskytnutí dotace a dotace poskytnuta) stanovených v Rozhodnutí 2018 a podmínky, které musí splnit žadatel o dotaci v rámci Výzvy. K námitce žalobce stran požadavku na poskytnutí dodatečné příležitosti k nápravě spolu s odvodem do 5 % dotace žalovaný uvádí, že žalobce má pravděpodobně na mysli postup podle § 14f odst. 1 rozpočtových pravidel; tento procesní postup se však podle žalovaného týká případného porušení rozpočtové kázně v souvislosti s dotací poskytnutou na základě Rozhodnutí 2018 a nemůže mít vliv na zkoumání podmínek pro poskytnutí dotace na základě Žádosti o poskytnutí dotace, když v tomto řízení nebylo vydáno meritorní rozhodnutí (v dané době), což je jeden z předpokladů postupu dle § 14f odst. 1 rozpočtových pravidel. Případné uložení sankce za porušení podmínek z Rozhodnutí 2018 není podle žalovaného relevantní z hlediska posouzení otázky, zda žadatel (žalobce) splnil podmínky dle Výzvy. Žalovaný zopakoval, že podmínka dle čl. 6. 7 Výzvy byla stanovena právními předpisy.
17. K námitkám vzneseným pod *třetím* žalobním bodem žalovaný uvedl, že pro postup dle § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel nebyly splněny zákonné podmínky. Nedodání vypořádání poskytnuté dotace v termínu dle Vyhlášky nelze podle žalovaného subsumovat pod pojem „vady“ žádosti ve smyslu § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel. Ustanovení § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel (podobně jako § 45 odst. 2 správního řádu) směřuje dle žalovaného toliko k odstranění vad žádosti, kvůli kterým není vůbec možné pokračovat v řízení (např. identifikační údaje žadatele či výše požadované dotace dle čl. 9.2 a 9.3 Výzvy); nedodání vypořádání poskytnuté dotace v termínu dle Vyhlášky není podle přesvědčení žalovaného vadou, kvůli které by nebylo možné pokračovat v řízení – je však důvodem pro meritorní zamítnutí Žádosti o poskytnutí dotace. Žalovanému tak nevznikla povinnost vyzvat žalobce k odstranění vad žádosti dle § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel; pokud tak neučinil, postupoval zcela v souladu s právními předpisy.
18. Žalovaný se neztotožnil ani s námitkami uplatněnými pod *čtvrtým* žalobním bodem. Trval na tom, že v dané věci nemohlo také být zasaženo do principu ochrany legitimního očekávání, neboť si žalobce musel být vědom, že porušuje své povinnosti, když nedodal vypořádání poskytnuté dotace v termínu dle Vyhlášky. Nemohl tak podle žalovaného

setrvávat v přesvědčení, že mu svědčí předmětné veřejné subjektivní právo. Žalobce ostatně podle žalovaného nijak nerozporuje, že podmínku dle čl. 6.7 Výzvy nesplnil.

19. Podle žalovaného nelze přijmout ani argumentaci žalobce, že by došlo k zásahu do principu proporcionality. Právní předpisy běžně spojují s nesplněním různých lhůt faktický zánik nároku, aniž by takové situace bylo možno interpretovat jako pouhá formální pochybení, s nimiž je pak spojena nepřiměřeně tvrdá sankce. Takový výklad by podle žalovaného zcela odporoval principu legality. Upuštěním od podmínky dle čl. 6.7 Výzvy by pak podle žalovaného došlo k zásahu do principu rovnosti účastníků vyjádřeného v § 2 odst. 2 správního řádu.
20. Žalovaný navrhl soudu, aby nedůvodnou žalobu zamítl.
21. Žalovaný (již Národní sportovní agentura) se ve vyjádření ze dne 19. 7. 2022 zcela ztotožnil s posouzením věci v žalobou napadeném rozhodnutí a odkazoval na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 23. 6. 2021, č. j. 14 A 25/2020 – 41, kde se soud s obdobnými námitkami žalobce vypořádal.
22. Na ústní jednání dne 19. 9. 2022 se žádný z řádně předvolaných účastníků řízení nedostavil, proto soud ve věci postupoval dle § 49 odst. 12 s. ř. s. a rozsudek vyhlásil vyvěšením na úřední desce.

III.

Posouzení žaloby

23. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 s. ř. s.].
24. Žaloba není důvodná.
25. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
26. Podle § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel platí, že *„na dotaci nebo návratnou finanční výpomoc není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak“*.
27. Podle § 14j odst. 1 rozpočtových pravidel *„výzva k podání žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci se zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup. Obsah výzvy musí být přístupný po dobu nejméně 30 dnů před uplynutím lhůty pro podání žádosti. Obsahem výzvy je její věcné zaměření, okruh oprávněných žadatelů o dotaci, lhůta pro podání žádosti, popřípadě další požadavky, které žadatel o dotaci musí naplnit, a informace o podkladech podle § 14 odst. 3 písm. f)“*.
28. Podle § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel *„trpí-li žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci vadami, vyzve poskytovatel v případě, že to výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j, žadatele o dotaci k odstranění vad; k tomu mu poskytne přiměřenou lhůtu“*. Z odstavce 2 uvedeného ustanovení vyplývá, že *„neodstraní-li žadatel o dotaci vady ve lhůtě podle odstavce 1, poskytovatel řízení zastaví“*. Podle odstavce 3 pak platí, že *„pokud to výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j, může poskytovatel kdykoliv v průběhu řízení vyzvat žadatele o dotaci k doložení dalších podkladů nebo údajů nezbytných pro vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, k čemuž žadateli o dotaci poskytne přiměřenou lhůtu“*.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

29. Podle § 14m odst. 1 rozpočtových pravidel „poskytovatel rozhodnutím
- a) zcela poskytne dotaci nebo návratnou finanční výpomoc,
 - b) zcela zamítne žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, nebo
 - c) dotaci nebo návratnou finanční výpomoc zčásti poskytne a zároveň žádost ve zbytku zamítne“.
30. Ustanovení § 14q rozpočtových pravidel pod rubrikou „Vztah ke správnímu řádu“ v odstavci 1 normuje, že „v řízení o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci se nepoužije ustanovení § 37 odst. 3, § 41, § 45 odst. 2 a 4, § 71 odst. 3, § 80 odst. 4 písm. b) až d), § 140 odst. 2 a § 146 správního řádu“.
31. Podle § 14q odst. 2 rozpočtových pravidel platí, že „proti rozhodnutí poskytovatele není přípustné odvolání ani rozklad. Obnova řízení se nepřipouští. Přezkumné řízení se nepřipouští, s výjimkou postupu podle § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu“.
32. Podle § 14f odst. 1 rozpočtových pravidel platí, že „poskytovatel bez zbytečného odkladu písemně vyzve příjemce dotace k provedení opatření k nápravě v jím stanovené lhůtě, pokud se na základě kontrolního zjištění důvodně domnívá, že příjemce dotace v přímé souvislosti s ní porušil podmínku,
- a) za které byla dotace poskytnuta,
 - b) u níž poskytovatel podle § 14 odst. 5 stanovil, že její nesplnění bude postiženo nižším odvodem, než kolik činí celková částka dotace, a
 - c) jejíž povaha umožňuje nápravu v náhradní lhůtě“.
33. Z § 14f odst. 2 rozpočtových pravidel se podává, že „v rozsahu, v jakém příjemce dotace provedl opatření k nápravě podle odstavce 1 nebo vrátil dotaci nebo její část podle odstavce 3, platí, že nedošlo k porušení rozpočtové kázně“.
34. Podle § 14 odst. 9 věty první rozpočtových pravidel platí, že „příjemce dotace nebo návratné finanční výpomoci je povinen ji s poskytovatelem vypořádat v rámci finančního vypořádání (§ 75)“.
35. Podle § 75 rozpočtových pravidel „organizační složky státu, příspěvkové organizace a příjemci dotací a návratných finančních výpomocí provádějí finanční vypořádání se státním rozpočtem, státními finančními aktivy nebo Národním fondem v termínech a podle zásad, které stanoví ministerstvo vyhláškou. Ustanovení § 14 odst. 9 věty druhé není větou první dotčeno“.
36. Zásady a lhůty pro finanční vypořádání vztahů se státním rozpočtem, státními finančními aktivy a Národním fondem pro příjemce dotací jsou upraveny Vyhláškou.
37. Podle § 9 odst. 1 písm. a) Vyhlášky „příjemce, kterému byla poskytnuta dotace nebo návratná finanční výpomoc přímo z jednotlivých kapitol státního rozpočtu vyjma kapitol Všeobecná pokladní správa a Operace státních finančních aktiv, předloží do 15. února následujícího roku poskytovateli přehled o dotacích a návratných finančních výpomocích týkající se předchozího roku podle vzorů, které jsou uvedeny v přílohách č. 3 a 5 této vyhlášky“. Podle odstavce 2 uvedeného ustanovení „příjemce podle odstavce 1 zároveň do 15. února následujícího roku převede na účet cizích prostředků poskytovatele případnou vratku“.
38. Městský soud v Praze na tomto místě považuje za vhodné uvést, že otázky, které se dotýkají posuzovaného případu, byly v nedávné době řešeny ve skutkově podobných

věcech, projednávaných u zdejšího soudu, a to v rozsudcích ze dne 17. 12. 2020, č. j. 14 A 20/2020 - 48, ze dne 17. 12. 2020, č. j. 14 A 21/2020-48, ze dne 24. 6. 2021, č. j. 14 A 22/2020-54, ze dne 27. 1. 2022, č. j. 6 A 143/2019-81. Soud předesílá, že se závěry vyslovenými jinými senáty zdejšího soudu v těchto věcech ztotožnil, neshledal důvodu se od nich odchýlit, a proto z odkazovaných rozsudků do značné míry vycházel.

39. V dané věci je mezi účastníky sporným, zda žalovaný postupoval v souladu se zákonem, když žalobou napadeným rozhodnutím zamítl žádost o poskytnutí dotace z programu MŮJ KLUB 2019 s odůvodněním, že žalobce nesplnil podmínku dle odst. 6.7. Výzvy, neboť nedodal ve stanovené lhůtě finanční vypořádání ve lhůtě a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.
40. Soud ze správního spisu a listin předložených žalobcem k žalobě ověřil, že žalobci byla na rok 2018 rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 5. 2018, č. 502018 2B 0749, přiznána podle § 14 odst. 4 rozpočtových pravidel neinvestiční dotace ze státního rozpočtu z dotačního programu Můj klub 2018. Navíc tato skutečnost ani nebyla mezi účastníky spornou.
41. V části A tohoto rozhodnutí ze dne 25. 5. 2018 nazvané „Podmínky použití dotace“, bylo žalobci pod bodem 3 uloženo *„vypořádat dotaci se státním rozpočtem podle § 75 rozpočtových pravidel a podle vyhlášky č. 367/2015 Sb. (...) a zaslat ministerstvu, odboru sportu vypořádání do 15. 2. 2019“*. Podle bodu 1 části A rozhodnutí ze dne 25. 5. 2018 zároveň platilo, že *„nedodržení kterékoliv z těchto Podmínek použití dotace je neoprávněným použitím dotace ve smyslu § 3 písm. e) rozpočtových pravidel, které je dle § 44 odst. 1 písm. j) považováno za porušení rozpočtové kázně a postiženo dle § 44a odst. 4 rozpočtových pravidel odvodem za porušení rozpočtové kázně až do výše 100 % poskytnuté dotace“*. V části B rozhodnutí ze dne 25. 5. 2018 nazvané „Další podmínky“, bylo žalobci pod bodem 3 uloženo *„zaslat ministerstvu, odboru sportu vyúčtování dotace na předepsaných formulářích, které jsou přílohou č. 3 tohoto rozhodnutí. V případě nedodržení této podmínky je příjemce povinen zjednat nápravu, a to ve lhůtě stanovené ministerstvem. Pokud není příjemcem zjednána náprava, může být stanoven odvod za nedodržení této podmínky až do výše § 5 % poskytnuté dotace“*. Podle bodu 1 části B rozhodnutí ze dne 25. 5. 2018 je nedodržení této podmínky považováno za porušení rozpočtové kázně a postiženo odvodem podle § 44a odst. 4 ve spojení s § 14 odst. 6 rozpočtových pravidel ve výši stanovené pro tuto podmínku. Podmínka vypořádání vztahů se státním rozpočtem v souladu s vyhláškou, resp. vyúčtování poskytnuté dotace nejpozději do 15. 2. následujícího roku vyplývala rovněž z bodů 6.3 a 6.4 Vyhlášení dotačního neinvestičního programu státní podpory sportu na období roku 2018 MŮJ KLUB.
42. Ze správního spisu dále vyplývá, že žalovaný jakožto poskytovatel dotace obdržel dne 30. 10. 2018 žádost žalobce o poskytnutí dotace v rámci Výzvy MŮJ KLUB 2019. Z čl. 1.2 Výzvy vyplývá, že *„dotace dle této Výzvy jsou poskytovány na základě ustanovení § 6b odst. 1 zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podpoře sportu“), a v souladu s ustanoveními § 14 až § 15” rozpočtových pravidel*. V čl. 6.7 Výzvy je přitom uvedeno, že *„podmínkou poskytnutí dotace na příslušný rozpočtový rok je, že žadatel správně, včas a úplně vyúčtuje dotaci poskytnutou v předchozím roce, provede s MŠMT finanční vypořádání dle § 14 odst. 9 rozpočtových pravidel a vrátí do státního rozpočtu finanční prostředky, které nebyly vyčerpány, nebo které má povinnost odvést“*. Dle čl. 11.1 Výzvy platí, že *„hodnocení žádosti je prováděno podle pravidel stanovených ve Výzvě a dělí se na formální a věcné“*. Podle čl. 11.2 Výzvy *„MŠMT posoudí, zda žadatel je oprávněným žadatelem a zda splňuje podmínky stanovené v čl. 4 odst. 4.1. Není-li žadatel oprávněným*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

žadatelem nebo není-li splněna některá z podmínek stanovených v čl. 4 odst. 4.1, MŠMT usnesením řízení o žádosti zastaví“, a „MŠMT posoudí, zda žádost splňuje náležitosti dle čl. 9 odst. 9.1, zda obsahuje povinné přílohy dle čl. 9 odst. 9.2. Pokud žádost některou z náležitostí nesplňuje, nebo některou z příloh neobsahuje, nebo pokud jsou některé z příloh neaktuální či nejsou předloženy v náležité podobě, postupuje MŠMT podle čl. 13“. Podle čl. 11.3 Výzvy platí, že „žádost, která splnila podmínky formálního hodnocení, lze hodnotit věcně“. Z čl. 12 Výzvy se podává, že řízení o poskytnutí dotace vede žalovaný a postupuje v něm podle § 14 a násl. rozpočtových pravidel. Z čl. 13.1 Výzvy vyplývá, že „žadatelé budou na základě ustanovení § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel vyzýváni k odstranění vad své žádosti, jež budou identifikovány v rámci formálního hodnocení. To se netýká těch vad žádosti, které jsou ve Výzvě výslovně označeny jako neodstranitelné“. V čl. 14.1 Výzvy si žalovaný na základě ustanovení § 14k odst. 3 rozpočtových pravidel vyhradil, že může kdykoliv v průběhu řízení vyzvat žadatele k doložení dalších podkladů nebo údajů nezbytných pro vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace.

43. Žalobce v podané žalobě nespornuje, že ve lhůtě vyplývající ze shora označených právních předpisů a dotačních podmínek nesplnil povinnost včas vyúčtovat dotaci poskytnutou v předchozím roce a provést s žalovaným finanční vypořádání dle § 14 odst. 9 rozpočtových pravidel.
44. Soud předně přistoupil k posouzení důvodnosti námitek, jimiž žalobce pod *prvním* žalobním bodem poukazoval na souvislost posuzované věci s plněním dotačních podmínek vyplývajících z rozhodnutí ze dne 25. 5. 2018, akcentoval, že žalovaný sám označil nepředložení vyúčtování, resp. finančního vypořádání se státním rozpočtem za odstranitelnou a nevýznamnou chybu, a dovozoval, že pokud žalovaný v rozporu s § 14f odst. 1 rozpočtových pravidel a § 10 odst. 1 písm. a) vyhlášky žalobce nevyzval k nápravě takového případného porušení, nemohlo být žalobci nesplnění předmětné podmínky vytýkáno.
45. Soud souhlasí se žalobcem v tom, že podmínka poskytnutí dotace uvedená v čl. 6.7 Výzvy, jejíž nesplnění bylo podle odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí důvodem zamítnutí žádosti o poskytnutí dotace, vykazuje úzkou souvislost s tím, že žalobci byla poskytnuta z podobného dotačního programu dotace v bezprostředně předcházejícím období. Jak bylo uvedeno výše, žalobci byla rozhodnutím ze dne 25. 5. 2018 poskytnuta dotace z programu Můj Klub 2018. I v předchozím dotačním období přitom dotační pravidla předmětného programu reflektovala požadavek plynoucí z obecně závazných právních předpisů, dle nichž je příjemce dotace povinen ve lhůtách a způsobem předvídaným rozpočtovými pravidly a prováděcím právním předpisem vyúčtovat poskytnuté dotační prostředky a provést finanční vypořádání včetně případné vratky finančních prostředků.
46. Soud však shodně s odkazovanými rozhodnutími jiných senátů městského soudu nesouhlasí s názorem žalobce, jenž z obsahu dotačních podmínek obou programů dovozuje, že pokud nebyl na neplnění podmínky uložené mu rozhodnutím ze dne 25. 5. 2018 procesně relevantním způsobem upozorněn, resp. nebyl vyzván k nápravě, nemohla mu být s poukazem na neplnění uvedené podmínky zamítnuta jeho žádost o poskytnutí dotace v bezprostředně následujícím dotačním období. Soud zdůrazňuje, že požadavek včasného a řádného finančního vypořádání a vyúčtování přiznané dotace plyne již ze samotných rozpočtových pravidel. Povinnost vypořádat dotaci v rámci finančního vypořádání s poskytovatelem dotace je příjemci dotace (zde žalobci) uložena již

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

v ustanovení § 14 odst. 9 rozpočtových pravidel, odkazujícím na ustanovení § 75 tohoto zákona. Ustanovení § 75 rozpočtových pravidel pak odkazuje na prováděcí právní předpis, který je v daném případě vyhláška upravující v podrobnostech mj. i lhůty, zásady a pravidla pro příjemce dotací týkající se finančního vypořádání vztahů se státním rozpočtem, státními finančními aktivy a Národním fondem a vyúčtování poskytnutých dotací. Jak bylo avizováno shora, v ustanovení § 9 odst. 1 písm. a) vyhlášky je přitom příjemcům dotací explicitně uložena povinnost předložit do 15. února následujícího roku poskytovateli dotace přehled o dotacích a návratných finančních výpomocích týkající se předchozího roku podle vzorů, které jsou uvedeny v přílohách č. 3 a 5 vyhlášky. V odstavci 2 naposledy uvedeného ustanovení je pak příjemci dotace uložena povinnost zároveň ve stejné lhůtě převést na účet cizích prostředků poskytovatele případnou vratku dotačních prostředků.

47. Povinnost finančního vypořádání a vyúčtování dotace poskytnuté žalobci rozhodnutím ze dne 25. 5. 2018 byla žalobci uložena jednak obecně závaznými právními předpisy (shora specifikovanými ustanoveními rozpočtových pravidel a vyhlášky), jednak bylo žalobci plnění předmětné povinnosti vedle toho uloženo rovněž dotačními podmínkami programu Můj Klub 2018 (viz shora připomenutá ustanovení čl. 6.3 a čl. 6.4 vyhlášení programu Můj Klub 2018); nadto byl žalobce k dodržování předmětné povinnosti zavázán samotným rozhodnutím ze dne 25. 5. 2018 (srov. shora citovaná ustanovení bodu 3 části A rozhodnutí ze dne 25. 5. 2018, resp. bodu 3 části B rozhodnutí ze dne 25. 5. 2018). Soud se ztotožňuje s žalovaným, že žalobce nemístně směřuje důsledky spojené s neplněním pravidel vyplývajících z podmínek již přiznané dotace na straně jedné s posouzením plnění podmínek pro vyhovění nové žádosti o dotace. Jakkoli je v obou případech relevantní, zda žalobce řádně a včas splnil povinnost vyplývající z § 14 odst. 9 a § 75 rozpočtových pravidel ve spojení s vyhláškou, resp. ze shora označených pravidel vážících se k dotaci poskytnuté mu rozhodnutím ze dne 25. 5. 2018. Na druhé straně nelze podle přesvědčení soudu žalobcem zvoleným způsobem zaměňovat důsledky porušení dotačních podmínek poskytnutí dotace za rok 2018, a podmínky, které musel splnit žadatel o dotaci v rámci Výzvy pro to, aby bylo možno žádosti o dotaci z programu Můj Klub 2019 vyhovět. Zatímco v prvním případě již bylo žalobci vydáno rozhodnutí o poskytnutí dotace (rozhodnutí ze dne 25. 5. 2018) a neplnění podmínek souvisejících s finančním vypořádáním a vyúčtováním dotace tak může být posuzováno toliko optikou kontroly dodržování dotačních pravidel s případným závěrem o jejich porušení vyústivším za určitých okolností ve vyměření odvodu za jejich porušení (porušení rozpočtové kázně), ve vztahu k žádosti o poskytnutí dotace z prostředků programu Můj Klub 2019 je situace zásadně odlišná. Plnění povinnosti uložené ustanoveními § 14 odst. 9 a § 75 rozpočtových pravidel ve spojení s vyhláškou je totiž v následně uvedeném případě podle pravidel uvedených ve Výzvě podmínkou samotného vyhovění žádosti o dotaci. Pro závěr o tom, zda žalobce tuto podmínku pro vyhovění žádosti o poskytnutí dotace splňuje, přitom není nijak rozhodné, zda a případně jak poskytovatel dotace vytkl žalobci porušení dotačních podmínek vážících se k rozhodnutí ze dne 25. 5. 2018, zda byl žalobce na případné porušení předmětné povinnosti v rámci administrace dotace přiznané rozhodnutím ze dne 25. 5. 2018 upozorněn, či dokonce to, zda mu snad byla za nesplnění dané povinnosti uložena sankce. Soud v tomto směru zdůrazňuje, že požadavek plynoucí z čl. 6.7 Výzvy se nejedná o iracionální, nadto pak svévolný či diskriminační. Právě naopak, uvedený požadavek je z pohledu soudu adekvátním odrazem tzv. „principů 3E“, tj. principu efektivního, účelného a hospodárného nakládání s veřejnými prostředky.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Žalovanému nelze podle přesvědčení soudu nijak vytýkat, že uvedené hledisko učinil součástí dotačních podmínek uvedených v čl. 6 Výzvy (k míře autonomie poskytovatelů dotace při stanovení podmínek přiznání dotace a omezenému soudnímu přezkumu těchto otázek srov. níže závěry k námitkám vzneseným pod čtvrtým žalobním bodem).

48. K námitkám, jimiž žalobce poukazoval na to, že za nedodržení povinnosti včasného a řádného finančního vypořádání a vyúčtování byl ze strany žalovaného stanoven odvod ve výši max. 5% z poskytnuté dotace, resp. že žalovaný sám označil nepředložení vyúčtování, resp. finančního vypořádání se státním rozpočtem za odstranitelnou a nevýznamnou chybu, Městský soud v Praze upozorňuje, že Nejvyšší správní soud v minulosti akcentoval relevanci předmětného požadavku, přičemž odmítl považovat porušení popsané právní povinnosti uložené obecnými právními předpisy (a současně dotačními podmínkami) za marginální pochybení administrativního charakteru. Soud v tomto ohledu poukazuje např. na závěry vyslovené Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 27. 10. 2015, čj. 6 Afs 138/2015 - 28: *„Nejvyšší správní soud se neztotožnil s tvrzením krajského soudu, že opomenutí finančního vypořádání podle § 75 rozpočtových pravidel představuje vadu „čistě formálního rázu“, kterou vůbec nelze podřadit pod pojem porušení podmínek poskytnutí dotace, a proto nezakládá porušení rozpočtové kázně. Finanční vypořádání dotace totiž představuje dokument, jehož prostřednictvím se poskytovatel dotace souhrnně dozvídá informace o stavu čerpání dotace, o výši skutečně použité částky peněžních prostředků a, eventuálně, zda má být část dotace vrácena do státního rozpočtu jako nepoužitá (tzv. vratka). (...) (P)ředložení finančního vypořádání dotace poskytovateli je důležitou povinností vážící se k výdeji finančních prostředků, neboť právě na základě finančního vypořádání dotace získává poskytovatel komplexní přehled o čerpání dotace. Opomenutí povinnosti příjemce dotace dotaci s poskytovatelem finančně vypořádat tak zhoršuje postavení poskytovatele dotace co do přehledu o celkovém stavu dotace a co do možností kontroly“.* Nad rámec uvedeného soud podotýká, že žalobce v této části své žalobní argumentace zcela odhlédl od znění bodů 1 a 3 části A) rozhodnutí ze dne 25. 5. 2018, z nichž naopak vyplývá, že porušení povinnosti „vypořádat dotaci se státním rozpočtem podle § 75 rozpočtových pravidel a podle vyhlášky č. 367/2015 Sb. (...) a zaslat ministerstvu, odboru sportu vypořádání do 15. 2. 2019“ mohlo být stiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně až do výše 100 % poskytnuté dotace. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí přitom vyplývá, že žalobce nebyl se svou žádostí o poskytnutí dotace úspěšný právě z důvodu nedodání finančního vypořádání ve lhůtě a způsobem stanoveným vyhláškou. Soud pro úplnost podotýká, že v nyní posuzované věci nebylo jeho úlohou podrobněji zkoumat, zda opomenutí žalobce naplňovalo optikou rozhodnutí ze dne 25. 5. 2018 situaci předvídanou v bodu 3 části A) rozhodnutí ze dne 25. 5. 20182018, a/nebo situaci předvídanou v bodu 3 části B) tohoto rozhodnutí, resp. vztah předmětných ustanovení obsažených v rozhodnutí ze dne 25. 5. 20182018 a jeho implikace pro situaci žalobce.
49. Soud nemohl žalobci přisvědčit ani v tom, že by od nesplnění podmínky vyplývající z (kromě shora citovaných ustanovení relevantních právních předpisů) čl. 6.7 Výzvy, jež žalobce v podané žalobě nečiní sporným, mělo být odhlédnuto tehdy, pokud žalovaný podle § 14f odst. 1 rozpočtových pravidel a § 10 odst. 1 písm. a) Vyhlášky žalobce nevyzval k nápravě takového případného nedostatku.
50. Stejně tak soud v této souvislosti nemohl přisvědčit žalobci ani v jeho námitkách, jimiž pod druhým žalobním bodem namítl, že nebylo ze strany žalovaného ani žádným relevantním právním předpisem jasně definováno, co se rozumí správným včasným a úplným

vyúčtováním vč. provedení finančního vypořádání [tj. zda do 15. 2. 2019 nebo i na základě výzvy žalovaného s přihlédnutím k § 14f odst. 1 rozpočtových pravidel, resp. § 10 odst. 1 písm. a) vyhlášky]. Jak soud zdůraznil výše, z pohledu soudu není a nemůže být posouzení, zda žalobce jako žadatel splnil podmínky dle Výzvy (konkrétně dle článku 6.7 Výzvy), nijak závislé na tom, zda žalovaný jako poskytovatel dotace vytkl žalobci porušení dotačních podmínek vážících se k rozhodnutí ze dne 25. 5. 2018, zda byl případně na porušení předmětné povinnosti ze strany žalovaného jako poskytovatele dotace v rámci administrace dotace přiznané rozhodnutím ze dne 25. 5. 2018 upozorněn, či dokonce to, zda mu snad byla za neplnění dané povinnosti uložena sankce. Ustanovení čl. 6.7 Výzvy zcela jednoznačně a způsobem nevzbuzujícím pochybnost stanoví, že podmínkou pro poskytnutí dotace v programu Můj Klub 2019 je, že žadatel správně, včas a úplně vyúčtuje dotaci poskytnutou v předchozím roce, provede se žalovaným finanční vypořádání dle § 14 odst. 9 rozpočtových pravidel a vrátí do státního rozpočtu finanční prostředky, které nebyly vyčerpány, nebo které má povinnost odvést. Jak soud vyložil shora, povinnost provést finanční vypořádání a vyúčtování přiznané dotace a převést případnou vratku ve lhůtě do 15. 2. 2019 byla žalobci uložena již ustanoveními § 14 odst. 9 a § 75 rozpočtových pravidel ve spojení s § 9 odst. 1 vyhlášky. Ustanovení čl. 6.7 Výzvy na plnění zákonné povinnosti uložené v § 14 odst. 9 rozpočtových pravidel zjevně odkazuje a není v tomto ohledu nijak neurčité či nesrozumitelné; z ničeho pak nevyplývá, že by snad bylo v rozporu s jinou podmínkou pro vyhovění žádosti o poskytnutí dotace.

51. Soud nesdílí názor žalobce, že pravidlo uvedené v čl. 6.7 Výzvy bylo nejednoznačné, resp. že je bylo lze vyložit tak, že včasným plněním předmětné povinnosti může být provedení finančního vypořádání a vyúčtování po uplynutí právními předpisy uvedené lhůty. Soud nepochybuje, že případné dodatečné splnění povinnosti na základě eventuální výzvy poskytovatele dotace dle § 10 odst. 1 písm. a) Vyhlášky samo o sobě nemůže vyústit v závěr o tom, že příjemce dotace splnil předmětnou povinnost včas. Obdobně ani případné důsledky spojené v rámci administrace dotace s dodatečným splněním povinnosti by samy o sobě nebyly způsobily něčeho změnit na tom, že čl. 6.7 Výzvy podmiňuje poskytnutí dotace za rok 2019 včasným splněním povinnosti uložené žalobci v souladu s § 14 odst. 9 a § 75 rozpočtových pravidel a vyhlášky v souvislosti s čerpáním dotace přiznané rozhodnutím ze dne 25. 5. 2018. Dle přesvědčení soudu nejde v daném případě o situaci, kdy by byly podmínky poskytnutí dotace předvídané Výzvou stanoveny nejasně, způsobem vzbuzujícím legitimní pochybnost, resp. vadně takovým způsobem, kdy by takové nedostatky nemohly být kladeny k tíži žadateli o dotaci ve světle žalobcem připomínaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2011, čj. 2 Afs 42/2011 - 60. Městský soud v Praze nepochybuje o tom, že v posuzované věci nejde v žádném ohledu o případ, kdy by žalobci jako příjemci dotace nemohlo být přičítáno k tíži, že nemohl splnit dotační podmínky vinou špatného postupu poskytovatele dotace, jeho nečinností či nejasnou formulací dotačních podmínek (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2010, čj. 1 Afs 77/2010 - 81, ze dne 29. 10. 2009, čj. 1 Afs 100/2009 - 63, ze dne 14. 7. 2017, čj. 2 Afs 208/2016 - 52, ze dne 28. 2. 2014, čj. 5 Afs 90/2012 - 33, či ze dne 16. 7. 2008, čj. 9 Afs 202/2007 - 68). Žalobcem tvrzenou nejednoznačnost předmětné dotační podmínky pak v žádném ohledu nezakládají ani pravidla týkající se dotace přiznané rozhodnutím ze dne 25. 5. 2018 související s postupem poskytovatele dotace v případě včasného nedoložení finančního vypořádání či vyúčtování dotace poskytnuté za předcházející období. Předpoklad vydání kladného rozhodnutí o žádosti o podporu z programu Můj Klub 2019 vyplývající z čl. 6.7 Výzvy není dle soudu zjevně nijak spojen

s tím, zda a jak případně poskytovatel dotace v rámci administrace dotace přiznané za bezprostředně předcházející období plnění povinnosti včasného a řádného finančního vypořádání a vyúčtování poskytnuté dotace kontroloval, či zda v případě zjištěného porušení této povinnosti příjemce dotace právními předpisy předvídaným způsobem vyzval k nápravě, nebo zda za porušení této podmínky vyměřil odvod. Žalobce se v uvedeném směru nemůže domáhat poskytnutí ochrany legitimního očekávání, jež mu dle jeho názoru mělo zprostředkovaně vzniknout v důsledku pasivity poskytovatele dotace, který mu v rámci administrace dotace za bezprostředně předcházející rok včasné nesplnění předmětné povinnosti nevytkl, případně v důsledku tvrzeného prodlení s učiněním takové výzvy k nápravě (k problematice legitimního očekávání viz rovněž závěry vyslovené níže v rámci vypořádání námitek vznesených pod čtvrtým žalobním bodem). Námitky vznesené pod *prvním* a *druhým* žalobním bodem tak soud neshledal důvodnými.

52. Soud se s žalobcem neztotožnil ani v posouzení opodstatněnosti námitek uplatněných pod *třetím* žalobním bodem, jimiž žalobce poukazoval na to, že žalovaný porušil povinnost uloženou mu v § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel, pokud žalobce nevyzval k odstranění vad jeho žádosti o poskytnutí dotace. Soud s poukazem na shora provedenou rekapitulaci relevantní právní úpravy připomíná, že podle § 14q odst. 1 rozpočtových pravidel se v řízení o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci nepoužije mj. ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu upravující postup správního orgánu při odstraňování vad žádosti. Namísto toho rozpočtová pravidla v § 14k odst. 1 počítají toliko s tím, že pokud žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci trpí vadami, je poskytovatel povinen žadatele vyzvat k odstranění vad a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu, a to výhradně za podmínky, kdy tak výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j rozpočtových pravidel.
53. Soud ověřil, že žalovaný ve Výzvě spojuje proces odstraňování vad žádosti o dotaci toliko s vadami žádosti týkající se náležitostí a hledisek, která jsou předmětem formálního hodnocení žádosti. Z čl. 13 odst. 1 Výzvy je totiž v tomto ohledu zjevné, že žadatelé budou na základě ustanovení § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel vyzýváni k odstranění toliko takových vad své žádosti, jež budou identifikovány v rámci formálního hodnocení. V této souvislosti soud upozorňuje, že hlediska posuzovaná v rámci formálního hodnocení jsou vypočtena v čl. 11.2 Výzvy, přičemž podmínka řádného a včasného finančního vypořádání a vyúčtování dotace poskytnuté v bezprostředně předcházejícím období mezi tato kritéria nepatří. Soud přisvědčuje žalobci potud, že ke dni podání žádosti o poskytnutí dotace nesplňoval ani nemohl splňovat podmínku správného, včasného a úplného finančního vypořádání a vyúčtování dotace žádný z žadatelů, jelikož lhůta pro podání žádosti o dotaci v programu Můj Klub 2019 byla ze strany žalovaného stanovena do 31. 10. 2018, zatímco lhůta pro vyúčtování dotace poskytnuté v programu Můj Klub 2018 byla stanovena do 15. 2. 2019. Je tedy zjevné, že žalovaný mohl splnění předmětné podmínky posuzovat teprve po uplynutí termínu předkládání vyúčtování a finančního vypořádání, tedy po dni 15. 2. 2019.
54. Soud se však nemohl se žalobcem ztotožnit v tom, že by byl žalovaný povinen jej sám iniciativně vyzvat k odstranění „vad“ žádosti, které žalobce spatřoval v nedostacích souvisejících s plněním podmínky uvedené v čl. 6.7 Výzvy. Žalovaný takovou povinnost podle přesvědčení soudu s přihlédnutím k § 14k odst. 1 ve spojení s § 14j rozpočtových pravidel v souladu s čl. 13.1 Výzvy neměl. Okolnost, zda žalovaný měl a mohl žalobce ve světle § 10 odst. 1 písm. a) vyhlášky na včasné nesplnění povinnosti vyplývající z § 14 odst.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

9 rozpočtových pravidel upozornit a vyzvat jej k dodatečnému splnění, pak v souladu s dříve uvedeným není nijak způsobilá revidovat závěr, že žalobce jemu uloženou povinnost včas nesplnil a podmínce uvedené v čl. 6.7 Výzvy tedy nedostál. Soud přitom souhlasí s žalovaným, že nedodání vypořádání poskytnuté dotace v termínu dle vyhlášky není vadou, kvůli které by snad nebylo možné pokračovat v řízení o žádosti o poskytnutí dotace, avšak je důvodem pro její meritorní zamítnutí.

55. Důvodnými soud neshledal ani námitky, jimiž žalobce pod *čtvrtým* žalobním bodem poukazoval na porušení principů proporcionality a ochrany legitimního očekávání. Namítal-li žalobce, že mohl legitimně očekávat, že z jeho strany nedošlo k porušení žádné z povinností vyplývajících z jeho postavení příjemce dotace, a tedy v návaznosti na to mohl také usoudit, že splnil své povinnosti plynoucí z rozhodnutí ze dne 25. 5. 2018 a splňuje tedy i podmínky stanovené čl. 6.7 Výzvy, zvláště pokud ze strany žalovaného nedošlo k postupu dle § 14f odst. 7 rozpočtových pravidel resp. dle § 10 odst. 1 písm. a) vyhlášky, nemohl mu soud již s poukazem na shora vyložené závěry přisvědčit.
56. Soud již v rámci vypořádání námitek vznesených pod prvním žalobním bodem zdůraznil, že posuzování naplnění podmínky předvídané v čl. 6.7 Výzvy není zjevně nijak závislé na tom, zda žalovaný v rámci administrace dotace přiznané rozhodnutím ze dne 25. 5. 2018 plnění povinnosti včasného a řádného finančního vypořádání a vyúčtování poskytnuté dotace kontroloval, či zda v případě zjištěného porušení této povinnosti příjemce dotace právními předpisy předvídaným způsobem vyzval k nápravě, nebo zda za porušení této podmínky vyměřil odvod. Přičemž žalobci nemohlo vzniknout v důsledku případné pasivity poskytovatele dotace, který mu v rámci administrace dotace za bezprostředně předcházející rok včasné nesplnění předmětné povinnosti nevytkl a nevyzval jej k dodatečnému zjednání nápravy, legitimní očekávání, že na něj bude nahlíženo jako o osobu splňující podmínku uvedenou v čl. 6.7 Výzvy, natož legitimní očekávání, že mu bude dotace v rámci programu Můj Klub 2019 přiznána.
57. Nejvyšší správní soud v minulosti opakovaně upozornil, že z judikatury Soudního dvora Evropské unie plyne, že za dodržení všech podmínek dotací jsou výlučně odpovědni příjemci podpor. Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevyklučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, čj. 1 Afs 15/2012 - 38, publ. pod č. 2713/2012 Sb. NSS, a v něm zmiňovaný rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 25. 3. 2010 ve věci C-414/08, *Sviluppo Italia Basilicata proti Komisi*). Nejvyšší správní soud ve své ustálené rozhodovací praxi navazující na výklad zásady legitimního očekávání provedený ve zmiňovaném rozsudku č. 2713/2012 Sb. NSS a v něm připomínané rozsudky Soudního dvora Evropské unie ze dne 13. 3. 2008 ve věci C-383/06 až C-385/06, *Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening a další*, a ze dne 21. 12. 2011 ve věci C-465/10, *Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre*, ustáleně judikuje, že příjemce dotace se může úspěšně dovolat zásady legitimního očekávání při splnění dvou podmínek: 1) příslušný orgán mu poskytl konkrétní ujištění, která u něj mohla vzbudit legitimní očekávání; 2) tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy, resp. postup podle těchto ujištění nepředstavuje „zjevné porušení platné právní úpravy“. Nejvyšší správní soud přitom později v rozsudku ze dne 15. 6. 2018, čj. 5 Afs 7/2018 - 39, vyložil, že o legitimním očekávání ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidská práva lze hovořit až poté, co

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

poskytovatel rozhodne o přiznání dotace podle § 14 odst. 4 rozpočtových pravidel. Na dotaci zásadně není právní nárok (§ 14 odst. 1 rozpočtových pravidel), proto teprve po jejím přiznání judikatura dovozuje legitimní očekávání příjemce dotace, že za předpokladu splnění všech stanovených podmínek mu bude dotace proplacena.

58. V dané věci především platí, že žalobci nebyla dotace v programu Můj Klub 2019 vyhlášeném Výzvou vůbec přiznána; právě naopak, žalobci byla žalobou napadeným rozhodnutím žádost o poskytnutí dotace zamítnuta s odůvodněním, že podmínku pro přiznání dotace uvedenou v čl. 6.7 Výzvy vůbec nesplňuje. Dále pak z podkladů ve správním spise ani z listin doložených žalobcem k žalobě nevyplývá, že by se snad žalobci dostalo „konkrétních ujištění“ ve smyslu citované judikatury Nejvyššího správního soudu (respektive judikatury Soudního dvora Evropské unie, na niž Nejvyšší správní soud odkázal. Z postupu žalovaného tak rozhodně nelze ze shora vyložených důvodů dovozovat, že by poskytovatel dotace postupem v rámci administrace dotace přiznané rozhodnutím ze dne 25. 5. 2018 žalobce konkrétně a specificky ujistil o tom, že splňuje podmínku uvedenou v čl. 6.7 Výzvy. Jak bylo uvedeno výše, ani pokud by bylo v řízení prokázáno, že žalobce na nesplnění povinnosti finančního vypořádání a vyúčtování neupozornil, nesplnění povinnosti mu nevytkl a nevyzval jej k nápravě, event. mu za nesplnění podmínky nevyměřil odvod, ač tak případně učinit měl, nelze dovozovat, že by tím žalobce ujistil o tom, že žalobce povinnost vyplývající mu z § 14 odst. 9 a § 75 rozpočtových pravidel a vyhlášky včas a řádně splnil a splňuje tedy i podmínku uvedenou v čl. 6.7 Výzvy.
59. Soud se neztotožnil ani s námitkami brojícími proti porušení principu proporcionality. Žalobce se mylí, pokud poukazuje na to, že se v posuzovaném případě jednalo o ryze formální pochybení, které nemělo žádný význam z hlediska účelného vynaložení dotačních prostředků, a považoval za nepřiměřené (za situace, kdy žalovaný nepředložení kompletního vyúčtování vč. finančního vypořádání se státním rozpočtem v termínu do 15. 2. 2019 označil v rozhodnutí ze dne 25. 5. 2018 za nevýznamné, jelikož s tím spojil sankci ve výši max. 5% z poskytnuté dotace, a to navíc pouze v případě, že toto nebude napraveno ani v dodatečně stanovené lhůtě), aby byl za porušení povinnosti vyloučen z dotačního procesu v následujícím kalendářním roce.
60. Soud na tomto místě v plném rozsahu odkazuje na závěry uvedené v rámci vypořádání námitek vznesených pod *prvním* žalobním bodem. Setrvává přitom na stanovisku, že předmětnou podmínku přiznání dotace nelze i se zřetelem ke shora připomínané rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu považovat za nevýznamnou a porušení související povinnosti za toliko marginální a nepodstatné pochybení administrativního charakteru, a zprostředkovaně na tom stavět závěr o neproportionalitě zásahu žalovaného do práv žalobce [odhlédne-li soud na tomto místě od výše připomenuté, avšak žalobcem opomíjené relevance bodů 1 a 3 části A) rozhodnutí ze dne 25. 5. 2018].
61. Na uvedených závěrech přitom nemohla ničeho změnit žalobcova obecná poznámka o tom, že údaje obsažené v tabulce finančního vypořádání byly obsaženy v jiných dokumentech předkládaných (a žalobcem předložených do 15. 2. 2019) v rámci vyúčtování. Soud jednak znovu poukazuje na to, že i podle judikatorní praxe je požadavek plnění povinnosti vyplývající z § 14 odst. 9 a § 75 rozpočtových pravidel a § 9 odst. 1 vyhlášky požadavkem plně odůvodněným a racionálním, jehož význam nelze marginalizovat. Současně pak soud upozorňuje, že žalobce setrval v daném ohledu ve své argumentaci ve striktně obecné a paušální rovině, aniž by takové údaje a podklady

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

konkrétně identifikoval, prokázal jejich předložení poskytovateli dotace k určitému datu a doložil, že se žalovanému ve skutečnosti všech relevantních údajů odpovídajících náležitostem vypořádání a vyúčtování podle vyhlášky dostalo. Nebylo přitom úlohou soudu, aby tato tvrzení za žalobce iniciativně dotvářel. Sám žalobce ostatně ve zbývajících částech žalobní argumentace nečinil sporným, že předmětnou povinnost včas a řádně nesplnil.

62. Žalobce dále s poukazem na jím odkazovanou rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu namítal, že nemůže být v souladu s principem proporcionality vyloučení žadatele z dotačního procesu za pouhé formální pochybení v podobě nepředložení finančního vypořádání se státním rozpočtem. Fakticky se tak domáhal toho, aby soud vyslovil, že Výzva, která žalobce pro případ nesplnění takové podmínky diskvalifikuje, spojuje nesplnění podmínky s nepřiměřenými důsledky. Správní soudy v minulosti opakovaně zdůraznily širokou míru autonomie poskytovatelů dotace při stanovení dotačních podmínek a s tím spojený omezený rozsah jejich soudnímu přezkumu. Soud v tomto směru poukazuje na závěry vyslovené v rozsudku ze dne 23. 5. 2018, čj. 6 Afs 8/2018 - 37, publ. pod č. 3757/2018 Sb. NSS, v němž Nejvyšší správní soud uzavřel, že *„soudní kontrola veřejné správy není bezbřehá. Existují oblasti činnosti veřejné správy, jejichž kontrola podléhá jiným mechanismům. Správní soudnictví je vyhrazeno ochraně veřejných subjektivních práv (§ 2 s. ř. s.). Rozhodování o tom, jaké oblasti veřejného zájmu budou podporovány, za jakých podmínek a jakým subjektům (zda soukromým či veřejným, zda podnikatelským či nepodnikatelským atd.) bude možné veřejné prostředky poskytnout, je otázkou politickou a správní soudy nemohou do této činnosti státu zasahovat. Teprve při rozhodování o konkrétních právech a povinnostech konkrétních adresátů o jejich žádosti o poskytnutí dotace je soudní přezkum možný (možnost přezkumu rozhodnutí o neposkytnutí dotace dovodil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 30. 9. 2015, čj. 9 Ads 83/2014-46, č. 3324/2016 Sb. NSS). Jinými slovy až na podkladě dříve nastavených pravidel může soud přezkoumávat, zda při rozhodování o neposkytnutí dotace není postupováno svévolně a zda jsou dodržována pravidla, která si stát sám nastavil. Do té doby skutečně existuje určitý prostor pro relativně volnou úvahu státu, co bude, či nebude podporovat. Zásadně tedy před rozhodnutím podle § 14 rozpočtových pravidel nepřipadá soudní přezkum v procesu čerpání dotací v úvahu. Nejvyšší správní soud nezpochybňuje, že dotační politika státu by neměla být zcela svévolná. Její kontrola však není v gesci správních soudů (do určitého okamžiku). (...) V návaznosti na přezkum rozhodnutí o neposkytnutí dotace totiž nelze přezkoumávat Výzvu jako takovou. Zásadně totiž bude soud posuzovat pouze to, zda poskytovatel dotace postupoval férově a dodržel v procesu přerozdělování veřejných finančních prostředků všechna stanovená pravidla, mezi která patří i pravidla vyplývající z výzvy k předkládání žádostí o dotaci. Zásah soudu do podmínek obsažených v takové výzvě tak bude možný pouze ve výjimečných případech (např. pokud by dotace nebyla přiznána s odkazem na podmínku, která je neopodstatněná a v demokratickém právním státě skutečně zcela zjevně nepřijatelná). Obecně však výzvy není možné plně přezkoumávat v řízení o žalobě proti rozhodnutí o neposkytnutí dotace“.*
63. Městský soud v Praze uvedené závěry, které byly potvrzeny rovněž v dalších rozsudcích Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudky ze dne 23. 5. 2018, čj. 6 Afs 7/2018 - 39 a ze dne 15. 6. 2018, čj. 5 Afs 7/2018 - 39), zcela sdílí, bez výhrad se s nimi ztotožňuje a v posuzované věci z nich vychází.
64. V nyní posuzované věci žalobce v řízení o žalobě proti žalobou napadenému rozhodnutí v důsledku brojí proti obsahu Výzvy k podávání žádostí podle § 14j odst. 1 rozpočtových pravidel. Svými žalobními námitkami poukazuje na to, že porušení podmínky uvedené v

čl. 6.7 Výzvy nemůže vést k zamítnutí žádosti o podporu. Soud podotýká, že vymezení podmínek rozhodných pro přiznání dotace (shodně jako určení okruhu oprávněných žadatelů) ve výzvě k podávání žádostí o dotaci představuje v souladu s výše reprodukovanými judikatorními východisky takovou oblast výkonu veřejné správy, která až na dále uvedené výjimky nemůže být v demokratickém právním státě založeném na mj. na principech dělby moci podrobena soudnímu přezkumu. Právě naopak platí, že vymezení podmínek určujících pro to, jaké oblasti veřejného zájmu budou podporovány, specifikace okruhu subjektů, které mohou o dotační prostředky alokované na takové oblasti žádat, jakož i identifikace dalších podmínek a parametrů, za nichž bude lze veřejné prostředky poskytnout, je otázkou politickou a správní soudy nemohou do této činnosti státu zasahovat. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku, úkolem správních soudů není přezkoumávat pravidla nastavená ve výzvě k podávání žádostí, nýbrž na podkladě takto poskytovatelem dotace dříve nastavených pravidel v mezích žalobních námitek prověřit, zda při rozhodování o žádosti o poskytnutí dotace není postupováno svévolně a zda jsou takto nastavená pravidla skutečně respektována a dodržována, resp. zda poskytovatel dodržel v procesu přerozdělování veřejných finančních prostředků všechna stanovená pravidla, včetně pravidel stanovených výzvou k předkládání žádostí o dotaci. Soud zcela sdílí závěry Nejvyššího správního soudu, který jednoznačně uzavřel, že jakkoli je neúspěšnému žadateli po vydání rozhodnutí o neposkytnutí dotace umožněno podrobit postup poskytovatele soudnímu přezkumu (v mantinelech podávajících se ze shora připomenuté ustálené rozhodovací praxe), ani v rámci přezkumu takového negativního rozhodnutí není obecně možno přezkoumávat výzvu k předkládání žádostí o dotaci. Jak upozornil Nejvyšší správní soud, takový případný zásah soudu založený na věcném posouzení podmínek obsažených v takové výzvě připadá v úvahu pouze ve zcela výjimečných případech, a to tehdy, pokud by dotace nebyla přiznána s odkazem na ve výzvě uvedenou podmínku, která je neopodstatněná a v demokratickém právním státě skutečně zcela zjevně nepřipustná. Soud se ztotožňuje se závěry Nejvyššího správního soudu, že mimo takto vymezený okruh výjimečných situací nelze výzvy k předkládání žádostí o dotaci a v nich obsažená pravidla v řízení o žalobě proti rozhodnutí o neposkytnutí dotace přezkoumávat.

65. Soud přitom výše vyložil, že pravidlo uvedené v čl. 6.7 Výzvy nepovažuje za zjevně neopodstatněné; nemá přitom pochybnosti ani o tom, že by snad bylo v demokratickém právním státě zcela zjevně nepřipustné. Pro takový závěr nenalezl soud žádné opodstatnění. Ani žalobce ostatně na žádnou takovou konkrétní relevantní okolnost svědčící pro opačný závěr, kterou by bylo nutno reflektovat, v rámci své žalobní argumentace nepoukázal. Ani námitky vznesené pod čtvrtým žalobním bodem tak nemohly být shledány důvodnými.
66. Pokud pak žalobce pod *pátým* žalobním bodem tvrdil, že postup žalovaného byl rovněž v rozporu se zásadou enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí a zásadou legality dle § 2 odst. 2 správního řádu, soud předeseílá, že jsou tyto námitky konstruovány velmi obecným způsobem, když žalobce z argumentace založené na odkazovaném právním rámci nevyvozuje žádné konkrétní implikace do projednávané věci či dopady do svého právního postavení. Soud k takto obecně vzneseným žalobním námitkám žalobce podotýká, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení správnímu soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje

obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel. Poukazoval-li tedy žalobce bez dalšího na porušení jím označených ustanovení ústavního pořádku, resp. správního řádu, soud upozorňuje, že žalobce uvedená obecná tvrzení nijak nekonkretizoval a nespecifikoval, kterým konkrétním postupem správních orgánů a v jakém konkrétním ohledu mělo k porušení uvedených ustanovení dojít. Nejvyšší správní soud přitom ve svých rozhodnutích opakovaně upozorňuje na skutečnost, že obecně formulované žalobní námitky, které jsou prostým výčtem porušení právních předpisů bez uvedení toho, v čem konkrétně se správní orgány dopustily pochybení a jakým způsobem mělo v důsledku toho dojít ke zkrácení práv žalobce, nelze považovat za řádně formulované žalobní body, které by umožňovaly soudní přezkum.

67. Pokud se tedy žalobce v tomto směru v podané žalobě omezil na paušální a blíže nerozvedené poznámky stran tvrzeného porušení uvedených principů a zásad, nezbylo soudu, než v obdobně obecné rovině (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, čj. 6 Afs 9/2015 - 31) konstatovat, že Napadené rozhodnutí takovými vadami netrpí. Poukazy žalobce na tvrzená porušení daných principů se pak soud mohl zabývat toliko na půdorysu dalších žalobcem konkrétněji vznesených námitkách uplatněných pod prvním až čtvrtým žalobním bodem, jež však neshledal ze shora vyložených důvodů opodstatněnými.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

68. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správních řízeních neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
69. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. září 2022

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.